

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 96/2013-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2013 prerokoval vyhlásenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrené prostredníctvom jeho predsedu Š. H. o odmietnutí sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky J. H., S. K. a L. M. pre ich predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 597/2012 a takto

r o z h o d o l :

Návrh na vyhlásenie predpojatosti sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky L. M., S. K. a J. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. januára 2013 doručené vyhlásenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „účastník konania“) vyjadrené prostredníctvom jeho predsedu Š. H., ktorým namieta predpojatosť sudcov ústavného súdu L. M., S. K. a J. H. podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vo veci sťažnosti J. Š., ktorou namieta porušenie svojich

základných práv a označených článkov Ústavy Slovenskej republiky, označených práv podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (okrem iného) v konaní pred najvyšším súdom vedenom pod sp. zn. 1 Tdo 49/2012.

Sťažnosť vedená na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 597/2012 bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2011 až do 28. februára 2012 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená na prerokovanie a rozhodnutie druhému senátu ústavného súdu, ktorý ju v rozsahu uvedenom v uznesení č. k. II. ÚS 597/2012-16 z 13. decembra 2012 prijal na ďalšie konanie.

Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Sudcovia ústavného súdu L. M., J. H. a S. K. vo svojich vyjadreniach z 29. januára 2013 zhodne uviedli, že námietku predpojatosti uplatnenú účastníkom konania považujú za nedôvodnú a že sa v predmetnej veci necítia byť predpojatí ani pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania, ani k štatutárnemu orgánu.

Podľa § 20 ods. 1 tretej vety zákona o ústavnom súde návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Ústavný súd po preskúmaní podania, ktorým mala byť uplatnená námietka predpojatosti uvedených sudcov, zistil, že v jeho závere je pri napísanom mene JUDr. Š. H. rukou napísaná skratka „vz.“ (ktorú ústavný súd identifikoval ako „v zastúpení“) a pripojený nečitateľný podpis, ktorý sa zjavne odlišuje od podpisu JUDr. Š. H., ktorým ako štatutárny orgán najvyššieho súdu bežne a v početných prípadoch označoval podania adresované ústavnému súdu doteraz.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností v rámci predbežného prerokovania návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde konštatuje, že z posudzovaného podania

nie je možné zistiť ani osobu, ktorá ho podala (podpísala), preto návrh musel odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Aj keď za týchto okolností už bolo právne bezvýznamné zaoberať sa obsahom podania, ústavný súd iba nad rámec poznamenáva, že v tomto prípade ide, rovnako ako vo viacerých predchádzajúcich podaniach najvyššieho súdu, zastúpeného jeho predsedom JUDr. Š. H., o totožné námietky predpojatosti voči tým istým sudcom ústavného súdu, ktorý ich považoval za nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2013